

ת"פ 22958/08/14 - מדינת ישראל נגד אחמד שואמרה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 22958-08-14 מדינת ישראל נ' שואמרה
תיק חיצוני: 000360387/2014

בפני	כבוד השופט שמואל מלמד
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	אחמד שואמרה

החלטה

בפני בקשה לבטל את כתב האישום בטענה של הגנה מן הצדק במסגרת סעיף 149 (10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982.

ב"כ הנאשם טענה בהסתמך על הנוהל המשטרתי לפיו מוגש כתב אישום רק כאשר יש לנאשם 3 מבד"ים פתוחים. לנאשם שלוש תיקי מב"ד פתוחים, כאשר שניים מתוכם הם הפרות בשטח צבאי סגור שאינם נוגעים לכניסה לשטח ישראל ולכן הוא לא מקיים את נהל כניסות. עוד טענה כי המדינה מתנגדת למסור את הנוהל אך לא חולקת לגבי שלושה כניסות. לטענת ב"כ הנאשם המדינה עשתה פרשנות לנהל שהפרת כניסה לשטח צבאי סגור יחשב ככניסה לישראל. אבל לדעת ב"כ הנאשם המדינה טועה בפרשנות. כיוון שהנאשם לא מקיים את הנוהל של שלוש כניסות לא היה מקום להגיש כתב אישום.

ב"כ המאשימה התנגדה לבקשה. ביקשה לדחות את הדיון לצורך הגשת תגובה בכתב.

במסגרת התגובה הגישה המדינה את ההנחייה בנוגע להגשת כתבי אישום בעבירות שב"ח. את המרשם הפלילי של הנאשם כולל תיקים סגורים ופתוחים. את חוק חופש המידע ופסיקה.

בתגובתה ציינה המדינה, כי היא מתנגדת נחרצות להעברת הנוהל, שכן מדובר בהנחיה פנימית שאינה מהווה חומר חקירה. מטרת ההגנה היא לבקר את עבודת התביעה, ולמעשה מדובר במסע דיג על מנת להסיט את הדיון. נוכח העובדה כי מדובר בהנחייה רחבה אין מקום הרי שהמשטרה הייתה רשאית להגיש כתב אישום וכך עשתה.

ב"כ הנאשם הגיבה לתגובת המאשימה, עמדה על הסתירות שהתקבלו בתשובות המאשימה לגבי נסיבות הגשת כתב האישום. ב"כ הנאשם טענה כי מדובר בנהל החב בחובת פרסום. כדי שהאכיפה תהא שוויונית ואחידה.

ראשית, בית המשפט מבקש להתמקד בעיקר ונראה כי הדיון הוסט משאלת ביטול כתב האישום לשאלת העיון בהנחיה.

על מנת להסיר שאלת העיון בהנחיה בית המשפט יפתח בדיון בשאלה זו.

ההנחיה שהוגשה לעיון בית המשפט היא הנחיה פנימית וכותרתה היא בהתאם. רובה של ההנחיה מבוססת על הנחיה 03.300.236 הטיפול בעבירות הקשורות בשב"ח-פלשתינאים. שבבדיקת בית המשפט פורסמה באינטרנט. כפי שנוסחה ההנחיה וכאשר מבוססת על נוהל לפי עובדת המשטרה. נראה כי ההנחיה היא הנחיה פנימית. חומר זה אינו מהווה חומר חקירה והוא אינו חב בהעברתו להגנה. מדובר בהנחיה כללית שלנאשם לא תצמח הגנה ממנו. הפיכת כל הנחיה פנימית לחומר חקירה יכולה לפגוע במנהל התקין של עבודת הרשות. הרשות מנחה את פקידיה כיצד לפסול, חשש כי כל הנחיה תהפוך לחייבת בחובת פרסום יכולה לפגוע במתן הנחיות לפקידים. דבר שיוביל לפגיעה בעבודת הרשות. מהאמור לא מצאתי כי יש מקום להעביר את ההנחיות.

ספציפית לגבי טענות ב"כ הנאשם, אציין, סעיף 4 להנחיה דן בנסיבות הגשת כתב אישום נגד שב"ח. אציין כי יש שמונה תתי סעיפים לסעיף 4 להנחיה, מתי יוגש כתב אישום נגד שב"ח. שאחד מהם מדבר על רדיציביזם, כאמור במחלוקת בין הצדדים, יאמר כי אין הגבלת זמן מתי נעברו העבירות. ואם מדובר בתיקים פתוחים או סגורים. יתר הסעיפים מדברים על מצבים שונים. כאשר סעיף 8 מדבר על שיקול דעת לתובע להגיש כתב אישום. נוכח העובדה כי אין הגבלת זמן מתי נעברו העבירות הרי שתיקו הסגורים של הנאשם נלקחים בחשבון ועל פי הנהול היה מקום להעמיד את הנאשם לדין. בנסיבות אלו לא נראה על פניו כי הנאשם הופלה לרעה מנאשמים אחרים.

סוף דבר, הבקשה נידחת והנאשם ישיב לכתב האישום.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ג' אדר ב' תשע"ו, 13 מרץ 2016, בהעדר הצדדים.